

Ptáci

Jan Nedvěd

1. Měsíc z potoka se dívá, na obrázku byl by to asi kýč,
stínům stromů voda zpívá, mraky ve tmě mizí pryč,
a bílejší oheň sepne ruce k nebi, a s ním dým,
plameny kreslí na skály mihotavej stín.

R: Hejna ptáků, co krouží a nic víc,
jen tak jít, něco si s kamarádem říct.

2. A do písniček zahoukal v dálce noční vlak,
to tuláci se sešli zpívat, hrát si jenom tak,
oddechnout a odpočinout, v trávě slyšet dech,
obyčejný dny vyměnit za chvíle jak mech.

R:

3. A starý prázdný lomy s vodou průzračnou jak sklo,
a bunkry plný slámy, kudy válka šla a zlo,
a horský boudy na hřebenech, chajdy v údolí,
a večery, kdy vypráví se smutek, pláč a smích.

R: 3x